

Smlouvy se státem a dotace. Stovky milionů. „Nezisková“ zmocněnkyně Šimáčková a její manžel. Začalo to se Šabatovou...

- CZ24 News | 20. srpna 2023

ČESKO: Klára Šimáčková Laurenčíková a Martin Šimáček. Manželství, které zasáhlo do českého školství i dalších oborů podle některých mnohem více, než by bylo zdravé. V posledních letech se objevili v mnoha neziskových organizacích a paralelně radili ministrům. Organizace, ve kterých figurovali, si přitom od státu přišly postupem let až na stovky milionů korun.

„Nechápu, jak to všechno mohli stíhat. Pracovat na ministerstvech a zároveň vést své neziskovky,“ kroutil hlavou prezident Pedagogické komory Radek Sárközi, když ho ParlamentníListy.cz požádaly o komentář k aktivitám zmocněnkyně vlády pro lidská práva Kláry Šimáčkové Laurenčíkové a jejího manžela Martina Šimáčka.

Shrnul tak pozoruhodný příběh, který začal ve Straně zelených v době, kdy její předseda Ondřej Liška byl ministrem školství. Mladá úřednice a členka téže strany Klára Laurenčíková tehdy působila na stejném ministerstvu jako šéfka odboru rovných příležitostí a posléze náměstkyně.

Po reorganizaci provedené ministryní Kopicovou z Fischerova úřednického kabinetu působí jako vrchní ředitelka sekce speciálního vzdělávání.

Má v tomto oboru kvalifikaci, kromě studií speciální pedagogiky na UK (zakončeno diplomovou prací na téma obchodu s lidmi) absolvovala též v roce 2004 stáž na nizozemské univerzitě v Groningenu, kde se vzdělávala v oborech „lidská práva, genderová studia a speciální pedagogika“.

Právě v této době ministerstvo rozjíždí přípravnou fázi národního akčního plánu inkluzivního vzdělávání. A úřednice Laurenčíková bude tou, která nad ním bdí.

Současně v té době získává první zkušenosti v neziskovém sektoru. V dozorčí radě Centra pro transformaci o.p.s. se potkává nejen se svým budoucím manželem Martinem Šimáčkem, ale také například s Annou Šabatovou.

„Na politické neziskovky není vhodné nahlížet jen jako na samostatně stojící organizace. Je důležité je vnímat v jejich vzájemné propojenosti, v jejich prorůstání veřejnou správou, nadacemi, akademickou sférou i byznysem. V knize celý tento propletenec nazývám, záměrně trochu expresivně, progresivistická hydra. Prorůstání progresivistické hydry veřejnou správou je onen známý pochod institucemi, který je pro progresivisty již dlouhá léta nástrojem, jak rozšiřovat svůj vliv,“ vysvětluje pro ParlamentníListy.cz Robert Kotzian, autor knihy Politické neziskovky a jejich boj proti západní civilizaci.

V roce 2010 ministerská úřednice kandiduje za Zelené do Poslanecké sněmovny, ale neuspěje. Ministr školství Josef Dobeš jí však nabídne místo poradkyně, ze kterého dohlíží na dopracování projektu inkluzivního vzdělávání. Když ministr vyjádří o projektu pochybnosti, poradkyně odchází a své názory vyjeví v rozhovoru pro web Romea.cz.

Pak ale ministr Dobeš skončí a jeho nástupce Petr Fiala zavádění inkluze opět uvádí do pohybu.

„Základní idea ‚inkluzionistů‘ je, že se děti s různými speciálními vzdělávacími potřebami učí společně v běžné třídě spádové veřejné základní školy. V zahraničí je to tak, že kromě učitele je ve třídě ještě speciální pedagog a oba mají k ruce navíc asistenty. Kolegyně, která navštívila finskou základní školu, napočítala v jedné třídě pět dospělých osob... V Česku se ale prosadil jiný model – do běžné třídy, která může mít 30 žáků (na výjimku i 34 žáků), jsou začleňováni žáci s velmi vážnými diagnózami, například s psychiatrickými, s poruchami chování, s mentálním postižením, s nejtěžšími poruchami autistického spektra apod. Místo speciálních pedagogů pomáhají s těmito žáky učitelům pouze asistenti pedagoga, což jsou často lidé pouze s maturitou a krátkým kurzem, navíc velmi špatně placení a například oproti Slovensku jsou nuceni pracovat jen na částečný úvazek, takže dostávají plat často pod hranici minimální mzdy,“ popisuje české pojetí inkluze prezident Pedagogické komory Radek Sárközi.

Později se ukazuje, že na její prosazení (kdy k tlaku na vládu byla použita třeba i žaloba od mezinárodní romské organizace) měli zásadní vliv jak Martin Šimáček, tak jeho tehdy už manželka Klára Šimáčková Laurenčíková.

Sárközi doplňuje, že existuje i materiál od Šimáčkovy Agentury sociálního začleňování, podle kterého měly být úplně zrušeny „praktické školy“ pro žáky s mentálním postižením a i tito žáci měli být „inkludováni“ do běžných základek. To se naštěstí nepodařilo prosadit.

Vyučen u Pánka

Martin Šimáček nabíral zkušenosti v neziskovém sektoru dlouholetým působením v Člověku v tísni. Později se přesunul do funkcí placených mandatorně ze státního rozpočtu jako ředitel Agentury pro sociální začleňování, kam ho jmenoval ministr Michael Kocáb. Z této pozice pak prosazoval řadu inkluzivních projektů.

V čele agentury skončil v roce 2015, když jej odvolal ministr Jiří Dienstbier. Mimo jiné kvůli několika problematickým veřejným zakázkám. Šimáček označil jeho důvody za „lživé a urážlivé“.

Ministr školství Marcel Chládek prý jejich pohledu příliš nenaslouchal; jeho nástupkyně Kateřina Valachová naopak do té míry, že se o Šimáčkově Laurenčíkové, v té době vrchní ředitelce sekce speciálního vzdělávání, hovořilo jako o „člověku Valachové“.

Mezi pedagogickou veřejností ale její výstupy kolují spíše jako kuriozita. Například rozhovor pro Britské listy (vedený velmi vstřícně Bohumilem Kartousem) nebo její vystoupení v pořadu Máte slovo, že díky existenci praktických (dříve zvláštních) základních škol jsme přišli o stovky kvalitních lékařů a právníků.

Paralelně v letech 2015 až 2017 působila na ministerstvu práce a sociálních věcí jako poradkyně ministryně Michaely Marksové.

Za vlády Andreje Babiše se objevuje na ministerstvu zdravotnictví. Jejím působištěm bylo Oddělení reformy systému péče o duševní zdraví, soustředila se tam na duševní zdraví mládeže.

Vedle toho se oba manželé Šimáčkovi čile věnovali působení v neziskovém sektoru. Martin Šimáček, který současně vykonával funkce ve státní správě, se realizoval zejména v Institutu pro sociální inkluzi.

Klára Šimáčková Laurenčíková založila již v roce 2011 neziskovou organizaci s honosným názvem Česká odborná společnost pro inkluzivní vzdělávání, v jejímž vedení působila ještě v loňském roce, když už pracovala pro Fialovu vládu jako hlavní expertka na lidská práva. Nez

přejmenovala na Society for all.

„Tato politická neziskovka měla v roce 2021 rozpočet téměř 11 milionů Kč, z čehož téměř 8 mil. Kč byly mzdové náklady. Mezi dárci ČOSIV bychom našli, nikoli překvapivě, také nadaci založenou Georgem Sorosem,“ upřesňuje Robert Kotzian.

Zrovna tato neziskovka nečerpá příliš mnoho peněz ze státního rozpočtu. Ale jiné spolky, ve kterých Šimáčková Laurenčíková donedávna působila, jsou na tom výrazně „lépe“.

Angažovala se celkem v 9 neziskových organizacích a 2 soukromých firmách, které dostávaly peníze od státu. Tyto subjekty mají se státem od 2016 celkem 149 smluv v celkové výši 429 milionů korun.

[Obecně prospěšná společnost Asistence](#) uzavřela od roku 2016 se státem celkem 64 smluv za 229 milionů. Jen v roce 2023 to bylo 34 milionů. Rovněž za stejné období čerpala celkem 106 dotací v celkové výši přesahující 69 milionů.

Klára Šimáčková Laurenčíková ve společnosti působila jako předsedkyně správní rady, a to od července 2014 do května 2022. Společnost opustila až několik měsíců poté, co se stala zmocněnkyní ve Fialově vládě. Některé další společnosti opustila až řadu měsíců po nástupu, dokonce až v roce 2023.

[Hlídač státu](#) > [Úřady a firmy](#) > [Asistence, o.p.s.](#)

Asistence, o.p.s.

Soukromá firma. Obecně prospěšná společnost.

Sledovaná rizika

Přehled rizik, která u jednotlivých subjektů sledujeme za rok 2022

Smlouvy s cenou těsně pod limitem pro veřejné zakázky

Vysoké riziko, celkem **jedna smlouva** s cenou těsně pod limitem pro veřejné zakázky. Tj. 11,11 % z celkového počtu.

ZOBRAZIT DALŠÍ RIZIKA I V PŘEDCHOZÍCH LETECH

Toto je výstup Automatické kontroly rizik transparentnosti a hospodaření u uzavřených smluv prováděný Hlídačem státu. Závěry kontroly nedokazují pochybení či porušení zákona na žádné straně smluvních vztahů. Zjištěná rizika znamenají pouze vyšší možnost výskytu námi posuzovaných a identifikovaných situací u analyzovaných smluv.

Registr smluv

Detailní informace o smlouvách uzavřených soukromou firmou za poslední roky uvedených v registru smluv.

V registru smluv evidujeme **64 smluv** za celkem 229 mil. Kč

V roce 2023 uzavřel subjekt **5 smluv** za **34 mil. Kč** (pokles o -38,86 % oproti roku 2022)

V 2023 neuvedl hodnotu smlouvy u **0 smluv**, což je celkem 0,00 % ze všech.

Největší smlouvy v 2023 byly uzavřeny v oblastech **Dary a dotace** (34 mil

na podmínky státní služby. Ve [služebním zákoně](#) se jasně uvádí, že úředník má „vykonávat službu nestranně, v mezích svého oprávnění a zdržet se při výkonu služby všeho, co by mohlo ohrozit důvěru v jeho nestrannost“.

A rovněž je zde jasně uvedeno, že „státní zaměstnanec nesmí být členem řídicích nebo kontrolních orgánů právnických osob provozujících podnikatelskou činnost, s výjimkou případů, kdy byl do těchto orgánů vyslán služebním orgánem“.

Není známo, zda zmocněnkyně Šimáčková Laurenčíková podléhá služebnímu zákonu, naše dotazy v tomto směru zůstaly nezodpovězeny i ze strany Úřadu vlády.

Doposud má podle obchodního rejstříku být ředitelkou a členkou správní rady ústavu Základní škola Spolu růst. Což je podle Sárköziho také neuvěřitelný příběh.

„Manželé Šimáčkovi, známí propagátoři inkluzivního vzdělávání, spoluzaložili přes jednu ze svých neziskovek soukromou základní školu v Praze. [Na ZŠ Poznávání, jak se tato škola jmenuje](#), je měsíční školné 10.000 korun. To mi přijde jako velmi exkluzivní částka, kterou si mohou dovolit jen bohatší rodiny. Pochybuji, že tuto školu navštěvují například žáci ze sociálně znevýhodněného prostředí... Zajímalo by mě, kolik tuto školu navštěvuje například romských žáků, což musejí školy pro ministerstvo školství každým rokem vykazovat,“ připomíná.

Vedle soukromého školského byznysu se ale manželé nadále věnují i veřejné činnosti.

„Moje osobní zkušenost s manželi Šimáčkovými je taková, že jsem je velmi často potkával při jednáních na ministerstvu školství, a to především v době, kdy se řešila novelizace inkluzivní vyhlášky, tedy kolem roku 2018. Každý tam přitom byl za jinou neziskovku. Nejvíce mě překvapilo, že se názvy těch vysílajících neziskovek často měnily. Například na jednom jednání byl Martin Šimáček za Člověka v tísní, na dalším za Rytmus, jindy za Metu,“ vzpomíná prezident Pedagogické komory.

To jednání o novelizaci vyhlášky je prý nezapomenutelné i v jiných ohledech. Objevily se na něm široce podporované změny, které se ale nelíbily manželům Šimáčkovým. „Výsledek byl, že se objevily dvě stížnosti zaslané Radě Evropy, kde byly uvedeny právě výtky, které k vyhlášce měli Klára Šimáčková Laurenčíková a Martin Šimáček. Jednu podala neziskovka Open Society Fund Praha a druhou právě tehdejší ombudsmanka Anna Šabatová,“ vzpomíná.

Nyní, jak Sárközi dodává, už nemusí Klára Šimáčková Laurenčíková své připomínky „udávat“ přes bývalou ombudsmanku, neboť jako vládní zmocněnkyně pro lidská práva má právo sama připomínkovat legislativní návrhy.

Kromě toho se Klára Šimáčková Laurenčíková v letošním roce stala náměstkyní ministra pro evropské záležitosti Martina Dvořáka.

„Paní Šimáčková Laurenčíková je příklad rudozeleného aktivisty, který, jak se říká, pochoduje institucemi. Aktivista, který, když je příležitost, vykonává nějakou funkci ve státní správě. A když není, působí v jedné z nesčetných politických neziskovek, které žijí z dotací státu, Evropské unie nebo některé z nadací,“ shrnul pro ParlamentníListy.cz Robert Kotzian.

A „happy end“ na závěr: Martin Šimáček se za Fialovy vl

[ZDROJ](#)